

KORBACZ (3) *sb m*

Teksty nie oznaczają ó (Cn o jasne); a jasne.

sg I korbacz(e)m (1). ◇ pl N korbacze (1). ◇ A korbacze (1).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVI – XVIII w.

Bicz rzemienny, bykowiec; lorum, taurea, terginum Cn (3) : CiekPotr 76; Iefli po części przydzieisz nieftety ná świecie Odniešieisz od Stárofty korbáczem po grzbiecie. KlonWor 15, 77.

Synonimy: bicz, pęga, puha.

*Cf **KARBASZ***

AL